

РЕШЕНИЕ

№ 7412

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 19.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5126** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/.

Делото е образувано по жалба, подадена от Л. А. В. от [населено място], срещу Заповед № РОК22-РА50-27/26.04.22 г. на главен архитект на СО – Район „О. купел“, с която е одобрено изменението на плана за регулация и застрояване (ИПРЗ) за УПИ Х.13 и контактни УПИ Х.1, УПИ Х7, УПИ Х.6 и УПИ Х.6а с образуване на нов УПИ Х.8851 „Жс“, в кв. 19 по плана на м. „кв. Горна баня“ в съответствие с действащите ПИ 68134.4327.8851 по КККР, одобрена със Заповед № РД-18-74.20.10.2019г. на ИД на АГКК.

Твърденията са, че заповедта не отговаря на материалноправните предпоставки и е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Конкретно се сочи, че извадката на ПРЗ на кв. 19, м. „Кв. Горна баня“ не отговаря на действителното фактическо положение.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и моли за отмяна на оспорения акт.

Ответникът – главният архитект на р-н „О. купел“, СО се представлява от юриск. П., който моли за отхвърляне на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение. В писмено становище по делото поддържа недопустимост на жалбата, алтернативно нейната неоснователност.

Заинтересованата страна – „МБ КОНСУЛТ 19“ ЕООД, се представлява от адв. С.,

която моли за отхвърляне на жалбата и претендира разноски по делото.

Заинтересованата страна Г. Б. К., чрез назначен особен представител адв. Д. А. А., моли за уважаване на жалбата.

Заинтересованите страни Ц. Г. А., Б. Л. В. и В. Т. Х., за съдебно заседание редовно уведомени, не изпращат представители и не ангажират становище.

Административен съд – София - град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

От представените по делото н.а. № 169, том X., дело № 6427/1975 г. се установява, че жалбоподателят Л. А. В. е собственик на първи етаж от двуетажна сграда, и ½ ид. ч.от парцел X., по нова регулация УПИ XXVIII1, кв. 19, целият от 690 кв.м., в който е построена сградата. За същия имот е даден кад. ид. 68134.4327.1951, видно от Скица № 15-791599/29.10.2018 г. на СГКК – С..

Видно от н.а. № 98., том I, рег. № 1194, дело № 90/2019 г. „МБ КОНСУЛТ 19“ ЕООД е собственик на имот с кад. ид. 68134.4327.1913, с площ от 559 кв.м., с начин на трайно предназначение ниско застрояване, с номер от предходен план 13 от кв. 19 м. „Кв. Горна баня“, парцел X..

Видно от Договор с рег. № 25152/20.04.2021 г., акт. № 138, том L., дело № 19150/2021г. при СВ, „МБ КОНСУЛТ 19“ ЕООД е собственик на имот с кад. ид. 68134.4327.1918 по КККР, с площ от 75 кв.м., който попада в УПИ X.-13, от кв. 19, м. „Кв. Горна баня“, Р-н О. купел“, СО.

Производството пред административния орган е започнало по заявление вх. № РОК21-ГР00-333/29.11.2021 г. от „МБ КОНСУЛТ 19“ ЕООД с искане за даване на разрешение за изработване на проект за изменение на ПУП - ИПРЗ в обхват УПИ XXVIII13 и контактни УПИ XXVIII1, УПИ X7, УПИ XXV6 и УПИ XXVI6а с образуване на нов УПИ XXVII8851 „Жс“, в кв. 19 по плана на м. „Кв. Горна баня“ в съответствие с действащите ПИ 68134.4327.8851 по КККР.

Със Заповед № РОК21-РА50-72/05.11.2021 г. на гл. архитект на Р-н „О. купел“ е допуснато изработването на изменение на действащия ПРЗ в искания обхват.

Изготвеният проект е бил разгледан от РЕСУТ, като след отстраняване на забележките е взето решение да се издаде заповед (ст. 15 от протокол №7/15.02.2022 г., ст. 14 от протокол № 11/15.03.2022 г., ст. 7 от протокол № 15/12.04.2022 г.).

Постановена е оспорената заповед № РОК22-РА50-27/26.04.2022 г. от гл. арх. на Р-н „О. купел“, СО, с която е одобрено исканото изменение, както следва:

1. Изменение на план за регулация (И.) за УПИ XXVIII13 и контактни УПИ XXVIII1, УПИ X7, УПИ XI14, УПИ XXV6 и УПИ XXVI6а с образуване на нов УПИ XXVII8851, V „Жс“ в кв. 19 по плана на м. „Кв. Горна баня“ в съответствие с действащите за ПИ 68134.4327.8851 кадастрална карта и кадастрални регистри, одобрени със Заповед № РД-18-74/20.10.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК.

2. План за застрояване (ПЗ) на новообразуван УПИ X. 8851, жс в кв. 19 по плана на м. „Кв. Горна баня“.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е изслушана и приета съдебно – техническа експертиза, която съдът кредитира изцяло и ще обсъди по-долу в изложението. Според заключението на в.л. А. А. новообразуван УПИ X.-8851 за жил. сгр., кв.19, м. „Кв.Горна Баня“ е с площ от 633 кв.м., ПИ с идентификатор

68134.4327.8851 по действащата КККР, одобрени със Заповед № РД-18-74/20.10.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК е с площ от 633 кв.м. В.л. по СТЕ, при огледа на място установява, че оградата между УПИ Х.-1 и УПИ Х.- 8851 е телена оградна мрежа със стоманобетонени колци, като от там не се осъществява достъп до задния двор на УПИ Х.-1 (няма порта) и в този смисъл не се възпрепятства достъпа. В съдебно заседание в.л. по СТЕ уточнява, че достъп до имота на жалбоподателя има от тупика (кад. ид. 68134.4327.1522).

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

Съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане.

Противно на становището на ответника, жалбоподателят е заинтересувано лице по см. на чл. 131, ал. 2, т. 1 във вр. с ал. 1 от ЗУТ. Това е така, защото с процесната промяна на ПУП-ИПРЗ се засяга контактната граница между новия УПИ Х.-8851 и УПИ Х.-1, кв.19, видно от представените по делото скици (комбинирана скица л. 25), а и диспозитива на процесната заповед.

Съдът приема, че жалбата е подадена в срок, доколкото по делото не се установява заповед № РОК22-РА50-27/26.04.22 г. да е била съобщавана на жалбоподателя по надлежния ред.

Тук следва да се посочи, че в разпоредбата на чл. 131 от ЗУТ законодателят е предвидил и гарантирал правото на защита на определен кръг лица – заинтересувани лица. Това право обаче не е безгранично. В основата на понятието "заинтересувани страни" стои наличието на правен интерес. Той трябва да е личен – никой не може от свое име да търси съдебна защита на чужди права. Трябва да е и пряк, и непосредствен. Пряко засягане е налице, когато с акта могат да бъдат засегнати или са засегнати права и законни интереси, регламентирани от материалното право, т.е. изменят, отменят или ограничават права, или административният акт създава права на трето лице, с което уврежда оспорвания или за които той поражда задължение" /Тълкувателно решение № 3/16.04.2013 г. по т.д. № 1/2012 г. на ВАС, О.; Решение № 21/1995 г. по к.д. № 18/1995 г. на Конституционния съд и Решение № 5/17.04.2007 г. по к.д. № 11/2006 г. на Конституционния съд/.

Следователно, защитата следва да е насочена по отношение на лични права и законни интереси, така щото при отмяна на оспорения адм. акт да се премахнат неблагоприятните за лицето последици, които пряко и непосредствено го засягат.

И обратното, не е допустимо да се предявяват чужди права и интереси, та било и т.н. „обществени“ такива. За защита на интересите на обществото като цяло в Република България са предвидени нарочни структури (чл. 16 АПК), като е недопустимо физически и/или юридически лица да изземват техните функции.

Също така в настоящото съдебно производство е недопустимо преразглеждане и произнасяне по влезли в сила административни актове. Недоустимо е и произнасяне по отношение на бъдещи такива, в какъвто смисъл са част от задачите и исканията към СТЕ с молба от 16.05.2023 г. (л. 119 от делото). Ирелевантно за настоящия спор е нанасянето на обекти в 68134.4327.1926, 68134.4327.1906 , 68134.4327.1914 и 68134.4327.1907 или евентуално бъдещо строителство, при все, че такова не е разрешено, нито е одобрен РП или виза, с който да бъде конкретизирано.

Настоящият съдебен състав не може да се произнася и по отношение на претендираните от жалбоподателя вещни права, нито да изследва конкуренцията между такива. Същите се изследват в нарочни производства пред гражданските съдилища. Релевантите за делото данни се извличат от представените титули за

собственост, ползващи се с обвързваща съда доказателствена сила, както и от КККР по арг. от чл. 115, ал. 1 от ЗУТ.

В този смисъл съдът разглежда жалбата на Л. А. В. в обхвата на защитата на неговия гарантиран от закона правен интерес. Въпросите извън така очертания правен интерес (за законност и/или правилност на отразяването на обекти в имоти на трети лица) са обстоятелства, вън от настоящото изследване и съдът не следва да ги разглежда.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен административен орган.

Съгласно чл. 136, ал. 1 ЗУТ проектите за изменения на устройствените планове на основанията по чл. 134, ал. 1 и 2 се изработват, съгласуват, обявяват, одобряват и влизат в сила при условията и по реда на Раздел III от Глава седма - редът, предвиден за създаване, обявяване и одобряване на устройствените планове. Разпоредбата на чл. 129, ал. 2 ЗУТ предвижда, че подробният устройствен план в обхват до един квартал, а в Столичната община и в градовете с районно деление - в обхват до три квартала, както е в настоящия случай, се одобрява със заповед на кмета на общината в 14-дневен срок след приемането на проекта за подробен устройствен план от общинския експертен съвет. В процесния случай се касае за изменение на ПУП-ИПРЗ, което обхваща територията до един квартал, поради което правомощия за одобряване на това изменение има кмета на общината. В случая, кметът на СО е делегирал тези свои правомощия на главния архитект на Р-н „О. купел“, СО, с т. 6 от заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на СО. Упълномощаването е валидно, предвид разпоредбата на §1, ал.3 ДР на ЗУТ. Поради което заповедта е издадена от компетентен орган.

Оспорената заповед съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК - наименование на органа, който го е издал, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. Предвид това, настоящият съдебен състав счита, че е спазена формата на оспорената заповед и не са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените, които да опорочат административния акт и да обусловят неговата отмяна.

Съдът намира, че са спазени административно – производствените правила при процедирането на процесния ПУП. Не са допуснати нарушения, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя и да са препятствали правото му адекватно да я организира. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, при наличието на което да се повлияе върху съдържанието на акта, т.е., ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание. Подадено е заявление от заинтересувано от процедурата лице, подкрепено със съответните доказателства, допуснато е изработване на проект за промяна на действащия ПУП, същият е бил съобщен по реда на чл. 128, ал. 3 от ЗУТ при което от собственика на УПИ Х.-1 и настоящ жалбоподател е постъпило възражение. Последното е разгледано от РЕСУТ и уважено, видно от ст. 15 по протокол № 7/15.02.2022г., като проектът е бил върнат за преработване. Окончателният вариант на проекта е приет от РЕСУТ по протокол № 15/12.04.2022г., като е взето решение да се издаде заповед за одобряване.

По отношение на материалната законосъобразност съдът съобрази следното:

Оспорва се Заповед № РОК22-РА50-27/26.04.22 г. на главния архитект на СО – Район

„О. купел“, с която е одобрено изменението на плана за регулация (И.) за УПИ Х.-13 и контактни УПИ Х.-1, УПИ Х.-7, УПИ Х.-6 и УПИ Х.-6а, като се образува на нов УПИ Х.-8851 „Жс“, в кв. 19 по плана на м. „Кв. Горна баня“ в съответствие с действащите ПИ 68134.4327.8851 по КККР, одобрена със Заповед № РД-18-74.20.10.2019 г. на ИД на АГКК.

Като правно основание за постановяването на същата е посочен чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ. Нормата на чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ е самостоятелно основание за изменение на действащия ПУП, когато при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните, без да дава възможност за преценка правилността на нанасянето в кадастралната карта. Единственото условие е кадастралната карта да е влязла в сила, което в случая безспорно е налице.

Това е така, защото данните в кадастъра се ползват с доказателствена сила за обстоятелствата, за които се отнасят, до доказване на противното (чл. 2, ал. 5 ЗКИР). Налице е оборима презумпция за вярност, точност и актуалност относно вещните права и неговите граници, която презумпция по арг. от чл. 115, ал. 1 от ЗУТ е задължителна при създаване на устройствените планове. Или с други думи казано, в производствата по ЗКИР се установяват пределите на вещните права и техните очертания, което от своя страна налага изменението на устройствените планове /ПР/ така, че да съответстват на установените за действителни граници на вещните права в предходни и преюдициални производства.

В този смисъл, в хипотезата по чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ не е необходимо съгласие на собственика на съседен имот за исканото изменение, в какъвто смисъл е възражението на жалбоподателя. Съгласие, както и спорове са изисквани, респ. разглеждани в производствата по създаване и одобряване на КККР. И въобще съществуването на чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ като цяло е да препятства повдигането на спорове от собственици на съседни имоти, които спорове вече са били решени в предходни производства (ЗКИР или ГПК).

Съгласно чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, е налице основание за изменение на ПУП при следните хипотези: - изменение на кадастрален план; - при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия и имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните; е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план. От анализа на нормата следва, че при действаща регулация и последваща върху нея приета нова КККР, или изменение на действащата преди регулацията, е налице предпоставката на това предложение за изменение на плана, с оглед поставяне на поземлените граници в съответствие с регулационните, което не е сторено с КККР или с изменението ѝ. Иначе казано, следва приемането на КККР или изменението ѝ да е последващо на действащата регулация за имота, с оглед приложимост на нормата.

Съдът приема, че са налице условията по чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ за промяна на действащия за територията ПУП. На първо място видно от представените по делото доказателства заявителят „МБ КОНСУЛТ 19“ ЕООД е придобил два съседни имота - съгласно н.а. № 98/2019г. имот с кад. ид. 68134.4327.1913, с площ от 559 кв.м. и по договор с рег. № 25152/20.04.2021г. имот с кад. ид. 68134.4327.1918 с площ от 75 кв.м. Без правно значение за настоящият спор е как са били придобити имотите, доколкото тези обстоятелства не могат да се изследват в настоящето производство. Казано бе, че съдът е обвързан с материалната доказателствена сила на представените титули за

собственост. Самото обединяване на двата имота става с ПУП – ПР, от там и необходимостта от процедирането му. Действително, правното основание за такава промяна се съдържа в чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ, която разпоредба е и посочена в заповед № РОК21-РА50-72/05.11.2021г. за допускане изработването на проекта за ИПРЗ. В последващата заповед за одобряване на проекта и оспорена в настоящото съдебно производство, липсва отбелязване на текста на чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ. Последното съдът приема като техническа грешка (пропуск), която не влияе на законосъобразността на административния акт. Това е така, защото съдът не е обвързан с дадената от административния орган правна квалификация, а с установените от същия факти и обстоятелства.

Наред с гореизложеното от комбинирана скица на л. 25 от делото се установява, че не е налице съвпадение между нанесените в кадастралната карта граници и регулационните такива. Самият имот УПИ Х. – 13 е отразен с изместване посока обратно на часовниковата стрелка. Последното по същество представлява фактическо основание за изменение на плана по чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ в хипотезата имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните.

Според приетата по делото СТЕ, видно от графичната част на процесното изменение на план за регулация, границите на УПИ Х.-13 и контактни УПИ ХХVIII, УПИ Х7, УПИ XI14, УПИ ХХV6 и УПИ ХХVI6а се променят като се създава нов УПИ Х.-8851 за жил. сгр., кв.19, м. „Кв. Горна Баня“ в съответствие с границите на ПИ 68134.4327.8851 по действащата КККР.

Контактни УПИ Х-7, кв.19- 851кв.м.; УПИ XI-14, кв.19-547кв.м.; УПИ Х.-6, кв.19-545кв.м.; УПИ Х.-6а -577кв.м.; УПИ Х.-1, кв.19 -742 кв.м.

Съдът, позовавайки се на приетата по делото СТЕ, намира, че в процесния план са спазени техническите правила и нормативи. Според експертната нови УПИ Х-7, кв.19 ; УПИ XI-14, кв.19; УПИ Х.-6, кв.19; УПИ Х.-6а; УПИ Х.-1, кв.19 с намиращите се в тях жилищни сгради и УПИ Х.-8851 за жил. сгр., кв.19, м. „кв.Горна Баня“, отговарят на изискванията за минимално лице и площ по чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗУТ и на чл. 81, ал. 3, вр. ал. 1 ЗУТ по отношение лицето на вътрешния УПИ Х.-8851 за жил. сгр., кв.19, м. „кв.Горна Баня“ към предвидената по предходен ПУП-ЗРП от 1995г. задънена улица - тупик с ширина 4,5 м. между о.т. 55- о.т.456.

По действащия ПУП - ПРЗ на м. „Кв. Горна баня“, одобрен със Заповед № РД-50-307/20.04.1995 г. на главния архитект на СО, потвърдена с Решение №85 по Протокол № 56/06.08.2003 г. на СОС, за УПИ Х.-73, кв.19, е предвидено застрояване на триетажна жилищна сграда. В оспорвания ПУП- ПЗ има предвидена сграда с подземен гараж и в съответстващата височина за територията (ниско застрояване).

Съгласно ОУП на СО, одобрен с Решение № 960 от 16 декември 2009 г. на Министерски съвет, ПИ с идентификатор 68134.4327.8851 попада в устройствена зона "Жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване" - Жм (т. 4 от Приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО). Тази устройствена зона предвижда преобладаващо застрояване с височини до 10м. Устройствените показатели за зоната са следните: Плътност на застрояване -макс. 40%; макс. К.-1,3; мин.озеленена площ- 40 % .

С процесния ПУП в УПИ Х.-73 не се предвижда промяна в предназначението и характера на застрояване. Предвидените в оспорвания ПУП-ПЗ градоустройствени показатели отразени в матрицата и таблицата на чертеж план застрояване съответстват на предвижданията на ОУП на СО и на допустимите устройствени показатели, съгласно ЗУЗСО.

По отношение на чл. 19 от ЗУТ, експертизата установява, че новите урегулирани поземлени имоти, предмет на оспорвания ПУП-И. отговарят на изискванията за минимално лице и площ по чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗУТ и на чл. 81, ал. 3, вр. ал. 1 ЗУТ по отношение лицето на вътрешния УПИ Х.-8851 за жил. сгр., кв.19, м. „Кв. Горна Баня“.

По изложените по-горе съображения, настоящият съдебен състав намира, че процесната заповед № РОК22-РА50-27/26.04.2022 г. е издадена от компетентен орган – лице, надлежно овластено за това със заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на СО, като при издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, актът е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

При този изход на спора основателна е претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съдещото съдът определя на 100 лева на осн, чл. 24 от Наредбата за правната помощ във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК. Неоснователна е претенцията за разноски по Наредба № 1/2004г. за минималните адвокатски възнаграждения. Същата е неприложима в случая на представителство от юрисконсулт по арг. от чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 33-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба, подадена от Л. А. В. от [населено място], срещу заповед № РОК22-РА50-27/26.04.2022 г. на главен архитект на СО – Район „О. купел“, като неоснователна;

ОСЪЖДА Л. А. В. от [населено място] да заплати на Столична Община сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ:

